

Так, для них була характерна тенденція до подальшого прогресу вазоділататорних процесів в лівому і правому шлуночках (значення КДДлж і КДДпж зростали до $4,96 \pm 0,14$ см і $3,30 \pm 0,09$ см, вище за початкові величини були також значення КСДлж і КСДпж) і зниженню насосної функції серця (падіння УО до $75,98 \pm 6,12$ мл), фракції вигнання крові (Фи) ($71,96 \pm 1,15\%$), індексу скоротності міокарду (ИС) ($41,26 \pm 2,17\%$) і його маси ($103,30 \pm 7,72$ г).

Приведений характер змін вказаних показників підтверджував висловлене нами гіпотезу про перехід організму обстежених спортсменок-волейболісток до закінчення передзмагального періоду на якісно новий тип адаптивної відповіді на фізичні навантаження значного об'єму і інтенсивності.

ВИСНОВКИ

В цілому отримані в сьогоднішні дослідницькі матеріали дозволили зареєструвати достатньо виражені зміни структурно-функціональної організації серця волейболісток 17-19 років в процесі їх тренувальної діяльності. Виявилось, що характер структурно-функціонального стану серця спортсменок в значній мірі зумовлював і поточний рівень функціональної підготовленості їх організму.

Отримані результати є не лише певним доповненням до наявних теоретичних відомостей з проблеми адаптації організму до систематичної м'язової діяльності, але і можуть бути використані при організації системи медико-біологічного контролю за навчально-тренувальним процесом спортсменів у волейболі.

ПОДАЛЬШІ ДОСЛІДЖЕННЯ передбачається провести у напрямі вивчення інших проблем структурних і функціональних характеристик серця волейболісток в процесі змагальної діяльності. Певним підтвердженням даним процесам послужило і аналогічне падіння, до закінчення передзмагального періоду, рівня функціональної підготовленості їх організму (до $31,16 \pm 4,16$ балу). В той же час, детальніший аналіз отриманих матеріалів дозволив говорити також про те, що на фоні відносно несприятливих змін, до закінчення систематичної тренувальної діяльності, у обстежених спортсменок формуються виражені адаптивні реакції з боку вивчених структурно-функціональних параметрів.

Так, на досить стабільному рівні відмічалися величини кінцевого систолічного діаметру правого і лівого шлуночків серця (КСДлж і КСДпж) і серцевого індексу, які свідчать про переважання серед обстежених спортсменок оптимального, гіпокінетического типу регуляції серцевої діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Цись Д. І. Характеристика стану здоров'я та фізичного розвитку студентів Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка / Д. І. Цись, О. С. Куц // Актуальні проблеми юнацького спорту • [наук.-теор. журн.] — Херсон : ХДУ, 2012. — С. 170 - 174.
2. Абзалов Р.А. Изменение показателей насосной функции сердца у спортсменов и не спортсменов при выполнении мышечных нагрузок повышающейся мощности / Абзалов Р.А., Нигматуллина Р.Р. // Теория и практика физ. культуры. - 1999. - N 8. - С. 24-26, 39-40
3. Джек Х. Уилмор, Дэвид Л. Костил. Физиология спорта и двигательной активности. - К.: Олимп. л1997. - 499 с.
4. Іванюра І.О. Адаптація функціональних систем організму людини до фізичних навантажень в період онтогенезу // Збірник наукових праць Луганського державного аграрного університету - 2000. - № 6 (18). - С.97-101.
5. Дорошенко Э.Ю. Управление технико-тактической деятельностью в командных спортивных играх: [монография] / Э.Ю. Дорошенко. – Запорожье, ООО Липс, 2013. – 436 с.
6. Маліков М.В., Богдановська Н.В., Сват'єв А.В. Функціональна діагностика в фізичному вихованні та спорті. Навчальний посібник. - Запоріжжя: ЗНУ, 2006. - 218 с. (під грифом МОН України).
7. Мищенко В.С. Функциональные возможности спортсменов. - К.: Здоровье, 1990. - 200 с.
8. Радченко А.С. Оценка эффективности адаптивной реакции при циклической мышечной работе / Радченко А.С., Борилкевич В.Е., Зорин А.И. // Теория и практика физ. культуры - 1997. - N 2. - С. 2-8
9. Bompa T. O. Periodization: Theory and Methodology of Training / T. O. Bompa, G. G. Haff. – Champaign, IL, USA: Human Kinetics, 2009. – 411 p.

Долбишева Н.Г.

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

ОСОБЛИВОСТІ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ВСЕСВІТНІХ ІГОР

У статті представлені основні тенденції розвитку Всесвітніх ігор як міжнародних комплексних змагань з видів спорту, які не входять до програми Олімпійських ігор. Історико-типологічний аналіз показав, що Всесвітні ігри набули свого розвитку в два етапи: з 1981 по 2000 р. - етап становлення, розвитку і визнання міжнародним спортивним русі, з 2001 р по теперішній час – етап визнання їх МОК і становлення на одну сходинку з олімпійськими іграми. Тенденції розвитку ігор обумовлені якісними і кількісними характеристиками, безпосередньо: кількістю проведення ігор; кількістю країн-учасниць, спортсменів-учасників та глядачів; особливостями програми обов'язкових і демонстративних видів спорту; кількістю розіграних комплектів медалей з урахуванням регламентації ліцензійного обсягу; залучення засобів масової інформації. Аналіз показав, що розвиток Всесвітніх ігор обумовлюється взаємодією представників Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор, МОК, СпортАккорду, Організаційного комітету міста-проведення і Міжнародних спортивних федерацій з неолімпійських видів спорту та інтенсивним розвитком неолімпійських видів спорту в різних країнах світу.

Ключові слова: тенденції розвитку, Всесвітні ігри, програма змагань, кількість, країни-учасники, спортсмени-учасники, комплекти медалей, конкуренція.

Долбишева Н.Г. Особенности тенденций развития Всемирных игр. В статье представлены основные

тенденції розвитку Всесвітніх ігор, які є міжнародними комплексними змаганнями по видам спорту, які не входять до програми Олімпійських ігор. Історико-типологічний аналіз показав, що Всесвітні ігри розвивалися в два етапи: з 1981 г. по 2000 р. – етап становлення, розвитку і визнання міжнародним спортивним рухом, з 2001 г. по теперішнє час – етап визнання їх МОК і становлення на одну ступінь з Олімпійськими іграми. Тенденції розвитку Ігор обумовлені якісними і кількісними характеристиками, безпосередньо: кількістю проведення Ігор; кількістю країн-учасників, спортсменів-учасників і глядачів; особливостями програм обов'язкових і демонстративних видів спорту, які чітко прописані в правилах змагань відносно 30+, інфраструктурі міста-організатора, національних традицій і політики міжнародних спортивних федерацій; кількістю розігранних комплектів медалей з урахуванням регламентації ліцензійного обсягу; залучення засобів масової інформації. Аналіз показав, що розвиток Всесвітніх ігор залежить від взаємодії представників Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор, МОК, СпортАккорд, Організаційного комітету міста-проводення і міжнародних спортивних федерацій по неолімпійським видам спорту і інтенсивного розвитку неолімпійських видів спорту в різних країнах світу.

Ключові слова: тенденції розвитку, Всесвітні ігри, програма змагань, кількість, країни-учасники, спортсмени-учасники, комплекти медалей, конкуренція.

Dolbysheva N. G. Features of development trends of the World games. The article presents the main trends in the development of the World games, which are integrated international competitions in sports that are not included in the program of Olympic Games. Historical and typological analysis showed that the World games have developed in two phases: from 1981 to 2000 – the stage of formation, development and recognition of the international sports movement, from 2001 to the present time – the stage of recognition by the IOC and of the settling on a par with the Olympic Games. Trends in the development of Games are due to the qualitative and quantitative characteristics: number of Games held; number of participating countries, participating athletes and spectators; programs features of compulsory and demonstrative sports, which are clearly stated in the rules of the competition regarding to 30+, the infrastructure of the host city, national traditions and policy of international sports federations; amount awarded medals based on regulation of the licensed volume; engaging mass media. The analysis showed that the development of the World games, on the one hand predetermines the interaction between the representatives of the International World games Association, IOC, SportAccord, the Organizational Committee of the city- holder and international sports federations in non-Olympic sports, which affect the formation of the competition program, which in turn widen the range of medals sets. On the other hand, intensive development of non-Olympic kinds of sport in different countries leads to increase in the number of participating countries and competition.

Key words: development trends, the World games, the program of the competition, the number, participating countries, athletes participators, sets of medals, competition.

Вступ.

Спорт як соціальна сфера набула свого інтенсивного розвитку наприкінці XVIII та початку XIX століття, що було обумовлено створенням міжнародних спортивних федерацій, організацією та проведенням змагань різного рівня, заснування МОК та проведення Олімпійських ігор сучасності. Формування стабільної програми Олімпійських ігор сприяло виникненню ряду проблем відносно розвитку видів спорту, які не входили до неї, а саме визнання МОК та включення до їх програми Ігор [1, 6]. Види спорту, які не входили в програму Олімпійських ігор не мали достатньої популярності та підтримки з боку міжнародного спортивного руху, тому міжнародні спортивні федерації з неолімпійських видів спорту прийняли рішення організувати та провести власні спортивні змагання під назвою «Всесвітні ігри» (World Games). У травні 1979 р. координаційна група, яка була створена на початку року, повідомляє міжнародним спортивним федераціям про проведення Всесвітніх ігор у США м. Санта-Клара, а у жовтні 1979 р. на засіданні спортивних федерацій з неолімпійських видів спорту формується Виконавча рада до складу якої увійшов Президент, Генеральний секретар та три представники міжнародних спортивних федерацій неолімпійських видів спорту. Рівно через 6 місяців у травні 1980 р. в Сеулі (Корея) створюється Рада Всесвітніх ігор, нині Міжнародна асоціація Всесвітніх Ігор (МАВІ), яка в повній мірі відповідає за організацію та проведення Всесвітніх ігор [1, 4].

Всесвітні ігри на сьогодні виступають як доповнення Олімпійським іграм, метою яких є популяризація та розвиток видів спорту, що не входять до програми Олімпійських ігор. Вони подібні до Олімпійських ігор і є міжнародною спортивною подією, що об'єднує спортсменів всього світу найвищого рейтингу. Однак, на початковому етапі розвитку, Ігри виступали в протизвагу Олімпійським іграм. Це було обумовлено тим, що: до програми змагань Всесвітніх ігор входили види спорту, які не були включені до програми Олімпійських ігор; більшість видів спорту, які увійшли до програми змагань Всесвітніх ігор, не мали визнання та підтримки з боку МОК; занадто складна процедура щодо визнання виду спорту та її федерації, а також отримання статусу «олімпійський вид спорту» та включення його до програми Олімпійських ігор; Всесвітні ігри були не визнані та не мали підтримки з боку МОК [1]. На підставі історично-типологічного аналізу Всесвітні ігри набули свого розвитку в два етапи (табл. 1). Основним завданням першого етапу (1980-1999 р.) було спрямування на боротьбу за визнання Всесвітніх ігор як міжнародного спортивного заходу на рівні Олімпійських ігор. Для їх визнання активну позицію займав МОК. По-перше, Почесний довічний Президент МОК Хуан Антоніо Самаранча прийняв участь у відкритті Всесвітніх ігор у 1989 р. у Карлсруе (Німеччина) та у 1997 р. у Лахті (Фінляндія), а віце-президент МОК Кевен Р. Госпер проводив церемонію нагородження на іграх у Гаазі у 1993 р. (Нідерланди) та Акіті в 2001 р. (Японія). По-друге, підписання угоди МОК з керівництвом МАВІ щодо внесення змін до правил Всесвітніх ігор відповідно пункту обов'язкового включення до програми Ігор видів спорту або їх дисциплін, які в подальшому увійдуть до програми Олімпійських ігор. Другий етап (2000 р.- теперішній час) обумовлюється підписанням Меморандуму між МАВІ та МОК, завдяки якому Асоціація та Всесвітні ігри були визнані міжнародним спортивним суспільством та стали часткою олімпійського руху [10]. Також проведення Всесвітніх ігор здійснюється під патронатом МОК та її фінансової допомоги, за підтримкою Міжнародного конвенту «СпортАккорд» та міжнародних спортивних федерацій, які є членами МАВІ [1].

Хронологія Всесвітніх ігор

№	Термін проведення	Місце проведення
I етап		
I	29-31 липня 1981 р.	Санта-Клара, США
II	3-4 серпня 1985 р.	Лондон, Великобританія
III	20-30 липня 1989 р.	Карлсруе, ФРН
IV	22 червня -1 серпня 1993 р.	Гаага, Нідерланди
V	7-17 серпня 1997 р.	Лахті, Фінляндія
II етап		
VI	16-26 серпня 2001 р.	Акіта, Японія
VII	14-24 липня 2005 р.	Дуйсбург, Німеччина
VIII	16-26 липня 2009 р.	Гаосюн, Китайська Республіка
IX	25 липня – 4 серпня 2013 р.	Калі, Колумбія
X	2017 р.	Вроцлав, Польща

Аналіз наукових досліджень, які торкаються питань Всесвітніх ігор, дозволив встановити, що на сьогодні розкрито стан та перспективи розвитку Всесвітніх ігор у світі [5], хронологію досягнень країн на Всесвітніх іграх, які входили до складу СРСР, у пострадянський період [3], співвідношення сил на міжнародній спортивній арені в рамках Всесвітніх ігор у відповідності до їх етапів розвитку [3]. Однак необхідно зазначити, що науковий інтерес викликає питання щодо тенденцій їх розвитку та факторів, які впливають на них.

Робота виконується згідно Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2016-2020 рр. за темою «Історичні, організаційно-правові та теоретико-методичні основи підготовки спортсменів в неолімпійському спорті», державний реєстраційний номер 0116U003008.

Мета дослідження – розкрити та здійснити аналіз тенденції розвитку Всесвітніх ігор.

Методи дослідження: метод аналізу та узагальнення науково-методичної літератури та документальних матеріалів, метод системного аналізу, історично-типологічний метод та методи математичної статистики.

Виклад основного матеріалу. Основні тенденції розвитку Всесвітніх ігор дозволяють визначити стан, стратегію, динаміку показників, основні зміни та пріоритети діяльності Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор та міжнародних спортивних федерацій, які забезпечують насамперед зміст програми який впливає на кількісні та якісні показники країн-учасників та конкурентоспроможність спортсменів. Найважливішим показником, що визначає актуальний стан та стратегію розвитку Всесвітніх ігор є кількість країн-учасників та учасників-спортсменів. Даний показник з моменту організації та проведення має неоднозначні зміни (рис. 1, 2). Зазначаємо, що спостерігається тенденція до збільшення кількості країн-учасників у перший період розвитку Всесвітніх ігор з 58 до 73 країн (приріст склав 25,8 %) [7, 8, 13, 14]. Це пояснюється тим, що Всесвітні ігри поступово формувались як міжнародний спортивний захід і набували свого розвитку та популярності в різних країнах світу. Однак необхідно констатувати, що на IV Іграх у порівнянні з III Іграми кількість країн-учасників зросла на 44,0 %, такий приріст пов'язаний з визначенням нових держав та їх незалежності, які були сформовані у процесі розколу соціалістичного устрою. Так, у Іграх прийняли участь незалежні держави Україна, Білорусія, Естонія, Російська федерація, Чехія, Словенія та ін., які склали достатньо вагому конкуренцію країнам-лідерам у спорті. Не значні розбіжності кількості країн-учасників складає другий період розвитку Всесвітніх ігор від 84 до 103 країн (коливання здійснювалися у межах 5,9%-22,6%), що обумовлюється визнанням МОК, підвищенням іміжду неолімпійських видів спорту серед спортсменів, уболівальників та країн-учасників, формуванням правил змагань та участю у них на рівні з Олімпійськими іграми.

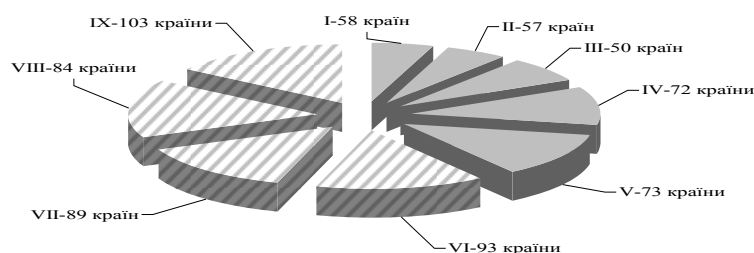

Рис. 1. Динаміка країн-учасників на Всесвітніх іграх (1981-2013 рр.):

■ - I-V Всесвітні ігри першого періоду; ▨ - VI-IX Всесвітні ігри другого періоду

Незалежно від того, що участь країн-учасників плавно зростає, динаміка спортсменів-учасників нестабільна, яка має коливання від -39,1% до +87,7% спортсменів (рис. 2). Протягом першого періоду розвитку Всесвітніх ігор кількість учасників має хвилеподібний характер. Так, після I Ігор вона знижується, а різкий скачок прослідковується на IV Іграх в яких прийняли участь 2264 спортсмени (приріст склав +87,7%) після яких на V Іграх – 1379 спортсменів (зниження учасників відбулося на рівні -39,1%). Другий період визначається плавним зростанням від 1968 до 2982 учасників [7, 8, 13]. Такі дані можна пояснити тим, що протягом першого періоду формувалась система змагань, вдосконалювалися правила змагань та діяльність міжнародних спортивних федерацій щодо основних принципів надання ліцензій на участь в Іграх. Відповідно до другого періоду плавно збільшення учасників спостерігається за рахунок включення нових видів спорту або їх дисциплін до програми та за рахунок збільшення кількості ліцензій. Так, наприклад, у змаганнях зі скелелазіння на VII Іграх у Дуйсбургу (Німеччина) отримали ліцензію 32 спортсмени, на VIII Іграх у Гаосюн (Китай) – 39 спортсменів, на IX Ігри у Калі (Бразилія) – 72 спортсмени, які приймали участь у 2 дисциплінах та боролися за 4 комплекти медалей, а на X Іграх у Вроцлаві (Польща) прийме участь також

72 спортсмени, однак змагання відбудуться у 3 видах та буде розіграно 3 комплекти медалей.

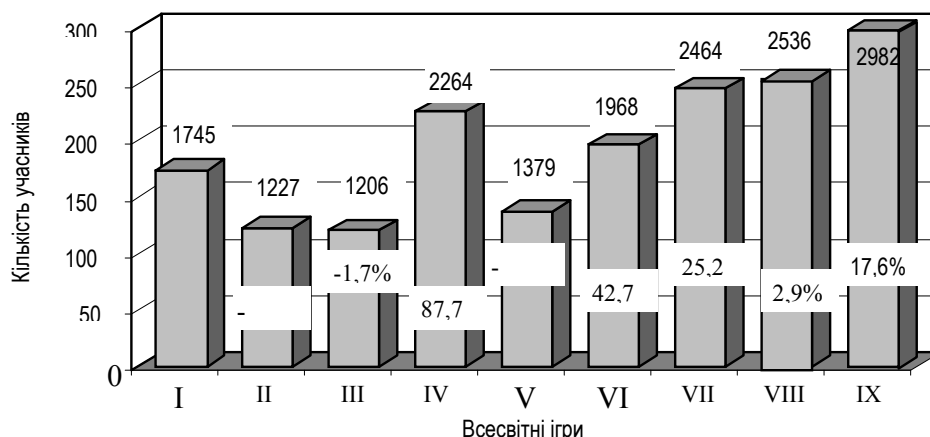

Рис. 2. Динаміка участі спортсменів у Всесвітніх іграх (1981-2013 рр.)

Програма змагань визначає стан та стратегію розвитку Всесвітніх ігор, яка затверджується на засіданні Виконавчого комітету Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор та формується з урахуванням соціальної та спортивної інфраструктури міста-організатора. Впродовж усього періоду проведення Всесвітніх ігор відповідно до офіційних даних Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор кількість видів спорту коливалася від 15 до 26 (у межах 3,9% до +25,0%) (рис. 3) [8].

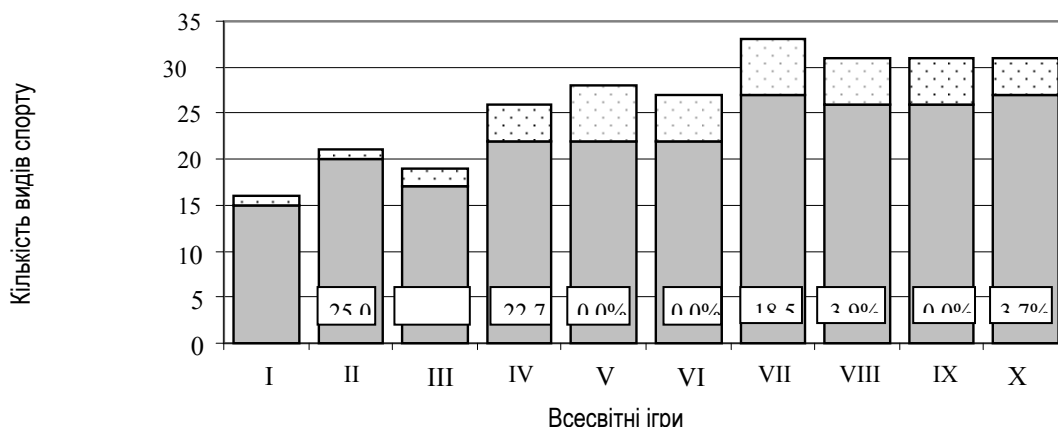

Рис. 3. Програма Всесвітніх ігор відповідно до обов'язкових та показових видів спорту (1981-2013 рр.):
 ■ - обов'язкові види програми; ▨ - показові види програми

Необхідно також зазначити, що відповідно статті 5 Статуту Асоціації, до програми обов'язкових видів спорту входять види спорту або дисципліни за поданням міжнародної спортивної федерації. Види спорту до програми можуть увійти у тому випадку, якщо змагання з них проводяться не менше ніж на трьох континентах, а також якщо міжнародною спортивною федерацією було проведено не менше трьох Чемпіонатів Світу або аналогічних заходів. Також програма ігор з 2005 р. відповідає формулі 30+, що означає те, що до обов'язкової програми входить 30 видів спорту, а інші можуть бути включені до демонстраційної програми за бажанням організаційного комітету [11]. Крім цього безпосередньо в програму Ігор обов'язково входять види спорту або дисципліни, які рішенням МОК включені до програми Олімпійських ігор [12] та види спорту федерації, які входять до складу Міжнародної асоціації Всесвітніх ігор. Однак слід зазначити, що незалежно від обмеження програми у кількості видів спорту, правилами Всесвітніх ігор передбачено демократичний підхід до їх вибору. Програма Ігор складається у відповідності до спортивної інфраструктури та матеріально-спортивної бази міста-організатора.

Більш детальний аналіз свідчить, що кількість видів обов'язкових видів спорту має більш широкий діапазон. Так, наприклад – в групу гімнастичних видів спорту входить гімнастика художня, спортивна акробатика, стрибки на батуті, спортивна аеробіка та стрибки на акробатичній доріжці; в групу роликового спорту – фігурне катання на роликах, хокей на роликах та спідскейтинг [7, 8, 13]. Таким чином обов'язкова програма видів спорту мала тенденцію збільшення і складалася з 18-38 видів спорту (рис. 4).

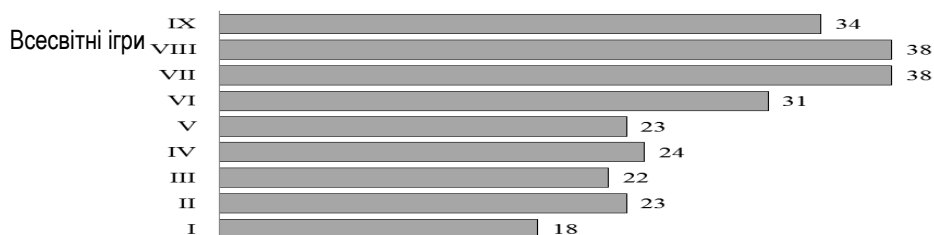

Рис. 4. Кількість видів спорту обов'язкової програми Всесвітніх ігор (1981-2013 рр.)

Програма показових видів спорту, яка складається за бажанням організаційного комітету, має свої певні варіації у відповідності матеріально-спортивної бази та національних традицій країни-організатора. До неї входило від 1 до 6 видів спорту, таких як: мотоспорт, самбо, веслування на драконах, ушу, чейкбол, айкідо, водні лижі, флорбол, військове п'ятиборство, фінський бейсбол, ліонез, гедбол, дуатлон, каное-марафон та ін. [7, 8, 13]. Суттєвим показником розвитку Всесвітніх ігор є не тільки програма змагань а і кількість комплектів медалей, які розігруються на них (рис. 5) та динаміка, яка практично зростає протягом усього періоду їх проведення від 5,8 % до 23,7 %. Розіграш кількості комплектів медалей, як і кількість отриманих ліцензій, залежить від внутрішньої політики міжнародних спортивних федерацій видів спорту, які входять до програми змагань. Так у змаганнях з плавання в ластах збільшення здійснюється за рахунок введення нових дисциплін (наприклад, на VIII Іграх у Гаосюн (Китай) було розіграно 8 комплектів медалей у 4 дисциплінах, а на IX Іграх у Калі (Колумбія) – 16 комплектів у 8 дисциплінах), у змаганнях з пауерліфтингу – завдяки вагових категорій та участі жіночої статі (наприклад, на III Іграх у Карлсруе (ФРГ) стали боротися за медалі жінки 3 вагових категорій, а з VIII Ігор Гаосюн (Китай) змагання проводяться у 4 вагових категоріях) тощо. Однак спостерігається і зниження кількості розіграних комплектів медалей на III Іграх у Карлсруе (ФРН) та VIII Іграх у Гаосюн (Китай) на 12,9% та 9,2% відповідно. Леґітимний обсяг учасників Ігор, які надають міжнародні спортивні федерації з видів спорту, впливає на конкуренцію серед спортсменів в тих чи інших видах спорту. Достатньо не висока конкуренція в ігрових видах спорту (корфболі, хокеї на роликах, петанку, фістболі, нетболі), яка складає 1/2 (кожна 2 команда потрапляє на спортивний п'єдестал), оскільки відповідно до правил змагань у них приймає участь лише 6 команд. Значно нижча конкуренція, у порівнянні з Олімпійськими іграми, у змаганнях з художньої гімнастики. Оскільки згідно рішення Міжнародної федерації гімнастики, на Іграх приймає участь лише 23-24 гімнастки, які претендують на 4 комплекти медалей, тому кожна 2 гімнастка може потрапити на спортивний п'єдестал. Інша тенденція спостерігається у видах спорту з односторонств та єдиноборств. Наприклад: у змаганнях зі скелелазіння на VII Іграх у Дуйсбургу (Німеччина) конкуренція складала 1/3, оскільки у них прийняли участь 32 спортсмени, які розігравали 4 комплекти медалей у 2 дисциплінах, на IX Ігри у Калі (Бразилія) – 1/6, в яких прийняла участь 72 спортсмен у 2 дисциплінах де було розіграно 4 комплекти медалей, а на X Іграх у Ворцлаві (Польща) у яких прийме участь 72 спортсмени у 3 видах конкуренція складе 1/8; у змаганнях з сумо на IX Ігри у Калі (Бразилія) (у всіх вагових категоріях) та більярді (у трьох видах) – 1/6; у змаганнях зі спортивного туризму на IX Ігри у Калі (Бразилія) у дисциплінах спринт та середні дистанції серед чоловіків – 1/12, оскільки за медалі боролися 36 спортсменів і т.п.

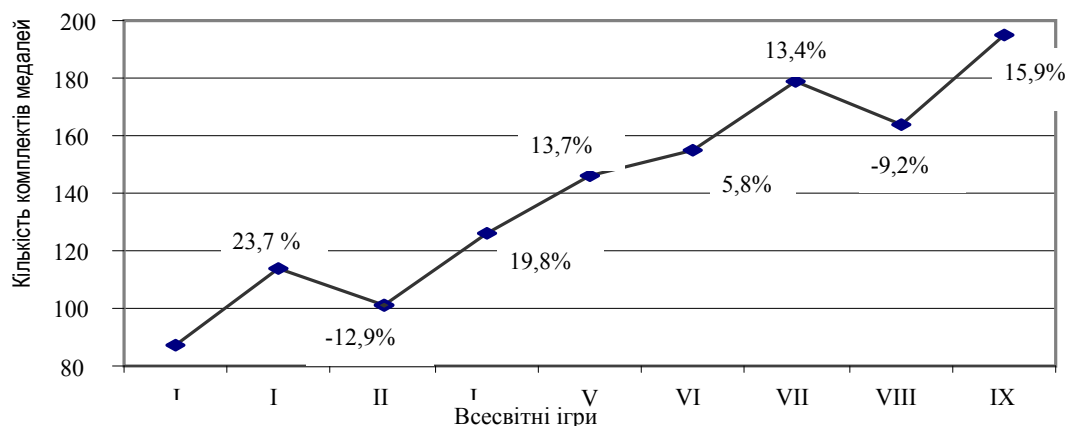

Рис. 5. Кількість комплектів медалей, що розігрувалась на Всесвітніх іграх (1981-2013 рр.)

Таким чином конкурентоспроможність залежить від особливостей змагальної діяльності у виді спорту, специфіки спортивної програми та кількості спортсменів, які приймають участь у Всесвітніх іграх. Все це обумовлюється правилами змагань та діяльністю міжнародних спортивних федерацій з видів спорту. Необхідно зазначити, що стратегічною особливістю розвитку Всесвітніх ігор є залучення відвідувачів та засобів масової інформації (ЗМІ), які опосередковано впливають на їх розвиток та популярність (табл. 2) [8].

Таблиця 2

Статистичні характеристики кількості глядачів та ЗМІ, які приймали участь у Всесвітніх іграх (1981-2013 рр.)

Всесвітні ігри	Кількість глядачів (тис.)	ЗМІ
I – 1985 р., Санта-Клара, США	16222	300
II – 1985 р., Лондон, Великобританія	50000	500
III – 1889 р., Карлсруе, ФРН	204000	400
IV - 1993 р., Гаага, Нідерланди	70000	348
V – 1997 р., Лахті, Фінляндія	93000	106
VI – 2001 р., Акіта, Японія	150000	958
VII – 2005 р., Дуйсбург, Німеччина	205000	624
VIII – 2009 р., Гаосюн, Китайська Республіка	290000	639
IX – 20013 р. Калі, Колумбія	550000	915

Статистика свідчить про відносну нестабільність, яка пов'язана з соціальною та спортивною інфраструктурою, економічними рівнями країни та суспільства в цілому, популяризацією Ігор та кількістю населення міста-проведення, діяльністю організаційного комітету з проведення Ігор та міжнародних спортивних федерацій видів спорту, які входять в програму Ігор, рекламним забезпеченням, продажу телетрансляцій, атрибутики, квитків тощо.

ВИСНОВКИ

Всесвітні ігри є міжнародною спортивною подією, які проводяться один раз на чотири роки наступного року після Олімпійських ігор. В історичному розвитку вони зайняли вагоме місце у міжнародному спортивному та олімпійському русі, які мають підтримку з боку МОК, «СпортАккорду», спортивних федерацій олімпійських та неолімпійських видів спорту. До їх програми входять види спорту або їх дисципліни, які не входять до програми Олімпійських ігор та види спорту, які претендують на включення їх в програму Олімпійських ігор. Особливості тенденцій розвитку Всесвітніх ігор можна розглядати з боку кількості їх проведення, кількості країн-учасників, спортсменів-учасників змагань та глядачів, особливостей обов'язкової та демонстраційної програми, кількості розіграних комплектів медалей та залучення ЗМІ. Розвиток Всесвітніх ігор обумовлюється особливостями правил змагань Всесвітніх ігор, в яких чітко прописано, що на програму змагань впливає інфраструктура міста-організатора, національні традиції та політика спортивних федерацій, які надають заявку щодо включення виду спорту або їх дисциплін до програми й регламентують кількість ліцензій.

Аналіз показав, що тенденції розвитку Всесвітніх ігор, з одного боку, обумовлюється взаємодіями представників МАВІ, МОК, СпортАккорду, Організаційного комітету міста-проведення та міжнародних спортивних федерацій з неолімпійських видів спорту, які впливають на формування програми змагань, що в свою чергу розширює діапазон комплектів медалей. З іншого – інтенсивний розвиток неолімпійських видів спорту на різних континентах світу приводить до збільшення кількості країн-учасників та конкуренції.

ПЕРСПЕКТИВАМИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ є аналіз співвідношення сил на міжнародній арені в рамках Всесвітніх ігор під егідою СпортАккорду, Всесвітніх інтелектуальних ігор, Всесвітніх ігор військовослужбовців, Всесвітніх ігор ветеранів, Всесвітніх ігор поліцейських.

ЛІТЕРАТУРА

1. Долбишева Н.Г. Всесвітні ігри у міжнародному спортивному русі / Н.Г. Долбишева, І.М. Шевляк (сумісн. І.Т. Скрипченко). – Дніпропетровськ : Інновація, 2015. – 313 с. (гриф МОН України № 1/11-7910 від 23 травня 2014 р.).
2. Долбишева Н.Г. Співвідношення сил на міжнародній спортивній арені в рамках Всесвітніх ігор / Н.Г. Долбишева // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2015. – № 2. – С. 45-52.
3. Долбишева Н.Г. Хронологія досягнень спортсменів постсоветского пространства на Всемирных играх / Н.Г. Долбишева // Международная научно-практическая конференция по проблемам физической культуры и спорта государств-участников содружества независимых государств: материалы международной научно-практической конференции. – Минск, 2012. – Часть 2. – С. 57-61.
4. Імас Є.В. Неолімпійський спорт : [навчальний посібник] / Є.В. Імас, С.Ф. Матвеев, О.В. Борисова та ін. – К. : Олімпійська література, 2015. – 184 с.
5. Прибыльская Т. Всемирные игры : Состояние и перспективы развития в мире / Т. Прибыльская, В. Маринич // Спорт та сучасне суспільство : зб. наук. пр. – 2013. – С. 48-54.
6. Соловьева В.О. Направления развития неоллимпийского спорта / В.О. Соловьева, О.В. Борисова // Физическая культура, спорт как социальные феномены общества: ретроспектива, реальность и будущее : материалы Всероссийской с международным участием электронной студенческой научной конференции. – Иркутск : ФГБОУ НИ ИргТУ, 2013. – Т.1. – С. 315-319.
7. 7th World Games 2005 - Duisburg [electronic resource]. – Regime on access: http://www.duisburg.de/worldgames_archiv/en/default.htm
8. International World Games Association (IWGA) [ofitsiyny site]. – Regime on access : <http://www.worldgames-iwga.org/>
9. Medal Tables (In this section you can find medal tables of major sporting events and all-time medal tables) [electronic resource]. – Regime on access : <http://sports123.com/misc.html>
10. Memorandum of Understanding between the International Olympic Committee (IOC) and the International World Games Association (IWGA) / Done in Monaco on this 27th day of October 2000, in two originals in the English language [electronic resource]. – Regime on access : http://www.theworldgames.org/files/Governing_Documents/4_MoU_IOC_-_WGA.pdf
11. Rules of The World Games / (1 Jan 2005). – p. 13.
12. Rules of The World Games / (1997).
13. The World Games 2009 in Kaohsiung [electronic resource]. – Regime on access : <http://www.worldgames2009.tw/wg2009/eng/index.php>
14. World Games [electronic resource]. – Regime on access : <http://hickoksports.com/history/worldgames.shtml>

**Донець О.В.
м. Полтава**

ЕТАПНИЙ КОНТРОЛЬ ЯК ФУНКЦІЯ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ТРЕНОВАНОСТІ СПОРТСМЕНА-ЄДИНОБОРЦЯ НА ЕТАПІ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ ПІДГОТОВКИ ДО ЗМАГАНЬ

У статті автор зупинився на вивченні функції етапного контролю. При цьому ним було враховано, що реалізація етапного контролю як функції управління припускає отримання інформації про стан систем функціонального забезпечення роботи в процесі самого етапу. Це передбачає вдосконалення параметрів тренувальної діяльності і необхідність здійснювати на цій основі вдосконалення поточного й оперативного контролю як засобів реалізації результатів етапного контролю, пов'язуючи їх в єдину систему управління тренувальним процесом. Аналіз даних спеціальної літератури привів до розуміння автором того, що проблема реалізації контролю як функції управління на основі застосування результатів оцінки для спрямованої модифікації